

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 30 ABRIL DE 2021 | Número 122

PÀG. 4 | MONTSE CASTELLÀ

Una crisi de la percepció de la realitat

PÀG. 8 | ISLAM

“Sembla menys Ramadà sense iftars comunitaris”

PÀG. 12 | ABAT SOLER

“Els cristians tenim motius d'esperança, per molt difícil que sigui la situació”

PÀG. 20 | CRISTINA FORNAGUERA

“La seguretat de les vacunes del Covid-19 està garantida al 100%”

PÀG. 22 | ACCIÓ SOCIAL

Un documental “per respondre entre tots què vol dir ser persona”

PÀG. 27 | EDUCACIÓ

La tasca dels docents de religió, una resposta vocacional

Descobriu el món eremític de Montserrat | PÀG. 13

Edició paper gratuïta

Catalunya Religió editem aquesta versió setmanal en PDF en obert per facilitar-ne la distribució.

Us portem a casa l'actualitat religiosa.

www.catalunyareligio.cat/acasa

Reenvieu l'edició setmanal als contactes de les vostres comunitats o amb els butlletins que gestioneu.

Agenda

Consulteu els propers esdeveniments

PÒRTIC

Aquesta setmana descobrim Montserrat a partir de les ermites. El guia de muntanya Ricard Fernández ens convida a fer un camí que conjuga territori, història, cultura, geologia, poesia i espiritualitat. El trobareu a la secció de Santuaris naturals que coordina Josep Gordi.

SUMARI

4 Panoràmica

Una crisi de la percepció de la realitat, per Montse Castellà

8 Actualitat

“Sembla menys Ramadà sense iftars comunitaris”

Abat Soler: “Els cristians tenim motius d’esperança, per molt difícil que sigui la situació”

Un passeig pel món eremític de Montserrat

Cristina Fornaguera: “La seguretat de les vacunes del Covid-19 està garantida al 100%”

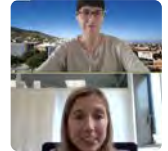
Un documental “per respondre entre tots què vol dir ser persona”

El 30% de les famílies becades per la Fundació Pere Tarrés no havia demanat ajudes abans

La tasca dels docents de religió, una resposta vocacional

31 Recull de premsa

32 La setmana a les xarxes

Una crisi de la percepció de la realitat

PER MONTSE CASTELLÀ
A ESPIRITUALS ARA I AQUÍ

Avui dia, una de les paraules més utilitzades dins del vocabulari quotidià és "crisi": parlem de crisi econòmica, crisi climàtica, crisi sanitària... però, en realitat, es tracta d'una crisi de la percepció de la realitat.

Des de l'època de Descartes i Newton, la nostra percepció del món ha estat basada en una visió mecanicista i fragmentària de la realitat. Hem actuat com si poguéssim conèixer i controlar el món des de fora, hem separat l'objecte de l'observador, una visió androcèntrica en la qual les dualitats han estat en contraposició: la competitivitat contra la cooperació, la racionalitat contra la intuïció, el gènere masculí contra el gènere femení, l'anàlisi contra la síntesi...

Aquesta percepció dualista ha donat peu a unes societats depredadores basades purament en els interessos econòmics a curt termini que han generat tal alt grau de competitivitat i consum frenètic, que ens ha portat a una situació sense precedents al llarg de la història: tots som responsables i alhora víctimes de la destrucció del nostre propi planeta. Moltes espècies ja han desaparegut i tots podem sentir, avui més que mai, la fragilitat de la nostra pròpia existència.

Actualment, i des de principis del segle XX, la nova física està revelant una visió de la realitat, desconcertant per al pensament occidental, en la qual res es pot comprendre aïlladament, tot està interrelacionat i és interdependent. Estem

passant d'una visió fragmentària i mecanicista a una visió integradora i holística de la realitat. Ja en paraules d'Einstein: "Un ésser humà és part d'un tot al que anomenem 'univers', una part limitada en el temps i l'espai. Aquest ésser humà es percep a si mateix separat de la resta, però això no és sinó una il·lusió òptica de la seva consciència. Aquesta il·lusió és per a nosaltres com una presó que ens limita als nostres desitjos personals i a sentir afecte només per als més pròxims". I hi afegeix: "La nostra tasca ha de consistir a alliberar-nos d'aquesta presó ampliant els nostres cercles d'amor i compassió fins a abraçar a tots els éssers vius i a tota la naturalesa en la seva esplendor".

Estem, doncs, immersos en una època que requereix grans canvis profunds, que ens empenyen vers una percepció de la realitat integradora, en la qual les dualitats es complemen-

ten sense perdre la seva especificitat: el cos i la ment, la ciència i la mística, l'espiritualitat i el compromís social, les religions teistes i les no-teistes, Orient i Occident i així un llarg etcètera, convergències les quals ens aporten nous paradigmes que ens obren a una nova consciència més ampla, una nova manera de fer i ser.

Però perquè aquest canvi sigui realment de debò, hi ha d'haver un procés interior, una transformació interior: sentir, i no només saber, que tots formen part d'un tot més gran que és la Terra, que tots formen part d'una gran família que és la humanitat. Hem de ser capaços de transcendir aquesta noció errònia d'un jo autoexistent i independent de la resta, superar la visió estreta i limitada de l'egocentrisme per centrar-nos en el nosaltres. Fins i tot, potser arribi un moment en el que termes com *jo* o *observador* desapareguin dels diccionaris; en

el seu lloc hi trobarem *nosaltres* i *participants*. Doncs, tots som constantment participants i cocreadors de la realitat que ens envolta.

Necessitem urgentment connectar amb la nostra dimensió espiritual, la nostra qualitat humana, per integrar a dins nostre aquesta visió més ampla, una visió que no només podem trobar en els textos del taoisme, l'hinduisme i el budisme, així com entre els pobles indígenes, sinó que la trobem igualment expressada en la majoria dels ensenyaments místics del cristianisme, el judaisme i l'islam. En aquest sentit, les cosmovisions, per poder ser contemporànies, han de deixar-se transformar i per fer-ho, hem de ser capaços d'extraure la seva essència, la seva dimensió mística, recuperar, recollir i preservar la seva dimensió espiritual.

Arrels Sant Ignasi crea el "Consell d'Amics"

Arrels Sant Ignasi (ASI), entitat jesuïta que treballa en favor de les persones sense llar a Lleida, ha presentat el Consell d'Amics ASI. Amb la creació d'aquest òrgan, l'entitat vol "aprofitar el talent humà" de moltes persones que s'han vinculat a l'entitat per tal d'estudiar críticament les causes que generen exclusió i les vies per posar-hi solució. L'ens aprofundirà també en les formes d'incidència política per millorar la vida de les persones en situació de precarietat i pobresa, i ajudarà a fer créixer la causa de la Fundació **Arrels Sant Ignasi** al territori.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Nou mural de sant Francesc d'Assís a tot color a Bellavista

Un bust de sant Francesc que somriu, cara a cara amb el llop que va amansir i la creu de tau, símbol del pobre d'Assís. És el nou mural a tot color que, s'ha dibuixat sobre la persiana de la parròquia de Sant Francesc de Bellavista, al municipi de les Franqueses del Vallès. **Xavier Rosell** n'és l'autor i aquest dissabte se'n farà la inauguració oficial. El mural és una iniciativa per visibilitzar l'església al barri. El consell pastoral parroquial ha dissenyat diverses actuacions perquè el temple no passi desapercebut a peu de carrer.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El missioner català Josep M. Gran Cirera és proclamat beat

El missioner català **Josep Maria Gran Cirera**, amb vincles familiars a Mont-roig del Camp, i nou companys màrtirs, van ser beatificats a Santa Cruz del Quiché, Guatemala, aquest divendres 23 d'abril. Tres preveres i set laics de la Congregació dels Missioners del Sagrat Cor de Jesús assassinats entre 1980 i 1991 pels militars durant la guerra civil a Guatemala. El seu martiri, segons la Santa Seu, s'inclou dins "d'una persecució prolongada i sistemàtica de l'Església com a compromesa amb la protecció de la dignitat i dels drets dels pobres".

ARQUEBISBAT DE TARRAGONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

LA PASSIÓ

D'ESPARREGUERA

Text original: Ramon Torruella Música original: Josep Borràs

Ara,
més que mai,
La Passió

*Versió reduïda d'1 h 45 min, sense
entreacte, i seguint el protocol Covid-19*

2021

MARÇ 27 (19h)

ABRIL 2 (19h) 11 (11h) 17 (19h) 25 (11h)

MAIG 1 (11h)

Venda d'entrades a WWW.LAPASSIO.NET
per telèfon al 93 7771587 i a les taquilles del teatre

Fotografia: Hospital de Campanya Santa Anna.

“Sembla menys Ramadà sense iftars comunitaris”

Per **segon any consecutiu** la comunitat musulmana celebra el Ramadà en pandèmia i amb restriccions. El Ramadà, el novè mes del calendari musulmà, és el quart pilar de l'Islam. Un mes de dejuni en què la pregària s'intensifica i en què el trencament del dejuni, l'iftar, és moment clau per fer comunitat.

Parlem amb en **Zouhair El Hairan**, membre de l'**Associació EuroArab**, i amb la **Faouzia Chati**, presidenta de l'**Associació de dones marroquines de Catalunya** per saber com viuen ells el Ramadà enguany.

En Zouhair explica que per a ell el Ramadà és una festivitat molt especial que ha observat a casa des de petit i adolescent. Suposa, afirma, “una ruptura en la seva rutina”, que l'ajuda a “centrar-se en si mateix” i a recordar que és una pràctica religiosa que ell fa “voluntàriament per un fi religiós, espiritual i comunitari”.

Viure el Ramadà en pandèmia

L'any passat el Ramadà va coincidir també en plena pandèmia, i en confinament. La principal novetat d'enguany és que almenys les mesquites sí que són obertes. Una de les restriccions, la

del toc de queda fins a les 22 hores, sí impacta de ple en algunes pràctiques ben pròpies del Ramadà, com és el res del Magrib i la celebració d'iftars comunitaris.

Les mesquites, com la resta de centres de culte, compten amb un aforament permès del trenta per cent. En Zouhair explica que l'aforament es regula a través d'una persona responsable, que no és l'imam, qui comptabilitza el nombre de gent que va entrant, amb un aparell comptabilitzador. "Pel que jo he vist al Centre Islàmic on vaig es respecten molt les mesures". Es respecten, expliquen, les distàncies de seguretat, fins i tot hi ha un paper perquè el front no toqui el terra ni la catifa quan pregunuen, i hi ha gel hidroalcohòlic arreu.

Tampoc a les mesquites es fa el típic iftar, el trencament del dejuni, ni s'ofereix consumir menjar allà com era tradició. "Com ara no es pot fer el que fan les mesquites és que abans de l'iftar s'entrega el menjar per endur, i obert per a tothom, siguis musulmà o no. Està molt pensat per a la gent necessitada però és obert a tothom".

Un altre dels problemes derivats de les restriccions per la pandèmia és no poder anar a trencar el dejuni amb la família si aquesta viu fora de la pròpia comarca. "L'iftar, la ruptura del dejuni, és un moment molt familiar, es fa en conjunt, i aquest any s'ha complicat fer-ho".

I si hi ha alguna restricció que ha tingut més impacte en el Ramadà és la de no poder celebrar iftars al carrer, comunitàriament, i oberts a tothom qui vulgui. "A mi m'agrada molt gaudir dels iftars, sembla menys Ramadà sense els iftars comunitaris", es lamenta en Zouhair.

Els iftars comunitaris ajudaven, creu aquest jove musulmà, a donar visibilitat a la festivitat. "De vegades en els mitjans es parla de l'Islam però es fa sovint com si fos una festivitat aliena, com un folklore i no per la importància que té". Malgrat això, també creu que a Catalunya ja hi ha molts joves musulmans que han nascut aquí i que han assistit a l'escola. "La gent ja té almenys coneixement sobre la nostra festa perquè els joves ja han anat a l'escola aquí, parlen català i castellà, o tenen amics que no són musulmans".

La Faouzia Chati fa anys **que organitza** a través de l'associació de dones marroquines de Catalunya iftars comunitaris. Ho feia en un local tancat en ple barri del Raval i enguany els ha traslladat al claustre de la parròquia de Santa Anna.

L'any passat vivint el Ramadà en confinament la Faouzia va celebrar l'iftar als jardins de Sant Pau del Camp per poder oferir menjar als joves sense llar del barri. La policia no els hi va permetre i van acabar a les tres xemeneies. "Recordo un dia que plovia molt i que anàvem d'arbre en arbre amb el menjar, ho vam passar fatal".

Trencar el dejuni en una església catòlica

En previsió i pensant en com fer-ho, enguany la Faouzia va pensar en Santa Anna. Ella ja col·labora habitualment a l'hospital de campanya com a voluntària i li va demanar al rector, Peio Sánchez, l'espai del claustre per poder trencar el dejuni durant el Ramadà. **Ho fan diàriament**, a dos quarts de nou del vespre, i per tothom qui ho vulgui.

“La gent que aquí no té a ningú i no té llar ve trencar el dejuni amb nosaltres”. També ho fa, explica, tot un col·lectiu d’homes musulmans que estan treballant a Barcelona i que tenen la família lluny. Arriben molt tard a casa i no poden comprar ni cuinar tan tard. “Els també venen a trencar el dejuni amb nosaltres”.

I com reben els musulmans trencar el dejuni en una església catòlica? La Faouzia reconeix que a la gent li sobta però que aprofita per explicar

que “és exemple d’interculturalitat i que les religions serveixen per unir i no separar. Això tothom ho entén”.

La gent, reconeix Zouhair El Hairan, “s’adapta al final”, entenent que la pandèmia “és prioritària”. I les restriccions també han possibilitat més activitats online i a través de les xarxes entre la gent més jove. “Aquest any hi ha menys contingut online tot i que n’hi ha hagut i n’hi ha però no tantes com l’any passat”. A Instagram

hi ha hagut gent jove fent directes per explicar la importància de la pregària a l’Islam, o explicació de bons comportaments propis durant el mes sagrat. “En menys intensitat que l’any passat però sí entre la gent jove”.

GLÒRIA BARRETE -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

La cultura carolíngia a la diòcesi de Vic

El bisbat de Vic ha presentat el llibre *El canonge Adanagell de Vic*, una obra de **Jesús Alturo** i **Tània Alaix** que s'endinsa en la cultura eclesial a Osona al llarg del segle IX i X. Aquest llibre, editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat, és un estudi a fons dels pergamins i el còdex de l'Arxiu i Biblioteca Episcopal de Vic. Els autors identifiquen el **canonge Adanagell** com una de les figures culturals més rellevants d'aquells anys, i donen a conèixer els deixebles que formà i que ja actuaren durant els pontificats dels bisbes Ideler i Jordi, durant la primera meitat del segle X, amb aires innovadors.

BISBAT DE VIC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Pastoral Obrera reivindica un 1r de maig per "créixer en justícia i equitat"

Els moviments obrers cristians de Catalunya es preparen per celebrar el Dia Internacional de les Treballadores i Treballadors. El primer de maig. Amb motiu d'aquesta data assenyalada, els col·lectius i les delegacions de Pastoral Obrera de Catalunya han fet públic un comunicat unitari en el què criden a "prendre consciència dels reptes que cal afrontar com a societat per tal de créixer en justícia i equitat". Els moviments també han convocat diversos **actes i concentracions arreu del territori català**.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

78 claretians participaran al capítol general aquest 2021

El govern general dels Missioners Claretians ha constituït quatre comissions per ajudar el **Capítol General** a discernir sobre qüestions rellevants. **Carlos Sánchez** i **Raymundo Adorneo**, tots dos claretians de la província de Sant Pau, formen part de la comissió que treballarà per recollir els fruits de les converses prèvies al capítol en els àmbits provincial i continental. Les altres tres comissions estudiaran, entre d'altres temes, la relació entre delegacions independents i províncies; la territorialitat a la congregació; i la dimensió intercultural i missionera.

CLARETIANES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Abat Soler: “Els cristians tenim motius d’esperança, per molt difícil que sigui la situació”

L’abat de Montserrat, **Josep Maria Soler**, explica com ha viscut l’abadia el darrer any marcat per la pandèmia i recorda la figura del bisbe claretià **Pere Casaldàliga**. En una entrevista emesa amb motiu de la festa de la Mare de Déu de Montserrat, Soler també expressa la seva pregària per aquells que estan patint la crisi sanitària i econòmica.

Des de Montserrat la pandèmia s’ha viscut “amb preocupació i en sintonia amb els malalts i aquells que els han acompanyat”. Malgrat les restriccions sanitàries no els han permès acollir pelegrins ni visitants, un fet que ha fet ressentir econòmicament l’abadia, els monjos han estat

en contacte amb molta gent. Les retransmissions de les celebracions litúrgiques han estat seguides per moltes persones i, a més, molts benedictins han fet acompanyaments espirituals de manera telemàtica.

Soler creu que és “comprensible i molt humà” que hi hagi qui perd l’esperança en uns temps tan complicats. “Els cristians tenim motius d’esperança en totes les situacions, per molt difícils que siguin”, explica. El fonament, assenyala, és Jesucrist. “Ell diu que encara que haugem d’afrontar problemes, patiment i mort, l’última paraula és del bé i de l’amor. De la vida sobre la mort”.

En l’entrevista en vídeo, l’abat també té paraules de record per a **Pere Casaldàliga**. En destaca la seva coherència de vida i el seu treball per la justícia en favor dels més oprimits de la societat. La vinculació del bisbe, **que va morir a l’agost**, amb Montserrat, es va fer més estreta amb motiu del centenari del patronatge de la Mare de Déu sobre Catalunya. “Demano a la Mare de Déu per tota la gent que pateix els efectes de la pandèmia i pels seus familiars”, confessa Soler. També per ser capaços de superar les conseqüències econòmiques i per trobar “una sortida justa a la situació social i política que viu Catalunya”.

Un passeig pel món eremític de Montserrat

Per fer aquesta passejada ens hem trobat a Collbató amb en **Ricard Fernández**, geòleg de formació i guia de muntanya per vocació. Segurament és una de les persones que millor coneix Montserrat ja que tant ens pot parlar dels materials geològics que la formen, dels il·lustres viatgers que van passar-hi al llarg dels segles XVIII i XIX o de com era la vida dels ermitans. En la festivitat de la Mare de Déu de Montserrat, us oferim aquesta descoberta, que forma part de la col·lecció d'articles sobre **santuaris naturals**.

Amb en **Ricard Fernández** centenars de persones d'arreu del món han visitat aquesta muntanya única. Recordo que un dia m'explicava que "és una experiència magnífica verificar com la percepció del sagrat i el sentiment espiritual és un element comú a totes les cultures".

Ens parla dels "retorns" que ha tingut com a "impagables". "Com la de la noia estatunidenca que va voler repetir l'excursió a Tebes amb el seu fill un any després de venir ella sola per intentar que la potència introspectiva de Montserrat ajudés el noi a reconsiderar la seva decisió d'allistar-se a l'exèrcit. M'ho explicava entre llàgrimes quan li vaig demanar perquè havia tornat". També recorda que un turista li va do-

nar les gràcies “perquè li havia donat recursos per recuperar la relació entre dos germans seus, un ateu i l’altre creient, a través de la noció del sagrat i de l’espiritualitat”.

Quan ens salutem davant de l’església de sant Corneli de Collbató, no podem evitar de preguntar-li: què hi fem aquí?

Som aquí, perquè per aquest camí, fins a mitjans del segle XVIII, era per on arribàvem tots els pelegrins i totes les persones que volien visitar tant als ermitans com els monjos del monestir. Per tant, aquest era el camí principal per arribar al monestir. Avui en dia encara es poden observar, al mig del carrer, els símbols que fan referència al camí de sant Jaume que prové de sant Pere de Rodes i que després de passar per Montserrat es dirigeix cap a Santiago de Compostel·la. Fins i tot el rei Pere el Cerimoniós hi va fer aixecar set creus al llarg del seu recorregut”. I situa l’explicació en el **llibre vermell de Montserrat**: “El rei Pere III de Catalunya y Aragó, per la seva part, feia vint anys que havia manat adobar novament els rostos camins de la muntanya de Montserrat i erigir en el camí aleshores principal de Collbató a Montserrat

set creus de pedra coronades amb relleus de l’escultor Pere Moragues que representaven els set goigs i els set dolors terrenals de la Mare de Déu per acompanyar piadosament i evocadorament els qui feien la costa de Montserrat”.

Li ve al cap algun dels grans personatges que van passar pel camí per on nosaltres caminarem?

Sant Ignasi de Loiola, fundador dels jesuïtes, que camí de Terra Santa es va desviar per conèixer el monestir de Montserrat i va fer els tres dies preceptius que es donaven d’allotjament als pelegrins.

Què feien els pelegrins al arribar al cor de la muntanya?

Tingues present que es concedia indulgència per als pelegrins que a més visitessin totes les ermites. Impressiona pensar que hi hagués gent disposada a passar per totes elles amb aquest propòsit. Actualment és una excursió que pot prendre tranquil·lament vuit hores de durada! Uns segles més tard, per facilitar la feina, es va decidir que visitant només cinc ermites ja era suficient per obtenir la indulgència.

És el camí que seguirem i que s’anomena el camí de les bateries ja que els soldats francesos van instal·lar-hi canons per defensar-se quan van ocupar Montserrat a principis del segle XIX. Aquest sender des de Collbató s’enfila per la muntanya fins arribar a trobar-se amb el camí de les ermites que comença en aquella cruïlla i que enllaça amb el camí que prové del monestir. Continuarem fins al pla de les Taràntules on també hi arriba el funicular de Sant Joan. Es tracta d’un recorregut llarg que us recomanem fer en silenci i a ser possible començar-lo a pri-

mera hora del matí per tal de poder gaudir de les primeres llums del dia i també per estalviar-nos la forta calor estival si el feu en aquesta estació de l'any. També convé portar un sarró amb aigua i ganyips per aturar-se, quan sigui menester, i refer les forces. Al costat mateix del funicular de sant Joan neix el camí que va cap a sant Jeroni pel torrent de santa Maria. Seguirem per aquest sender fins trobar la cruïlla que s'enfila cap a l'indret on se situava l'ermita de Santa Magdalena. Abans d'arribar-hi passarem per l'anomenada escala de Jacob. El patriarca **Jacob** (Gn 28, 11-15) va somiar una escala que li permetia veure el cel: "Somiant, va contemplar una escala que s'enfilava des del terra i que al capdamunt arribava al cel. I va contemplar com els àngels de Déu hi pujaven i en baixaven".

Amb aquests versicles del Gènesi dins nostre pujarem, molt lentament, els esglaons d'aquesta escala. Cal ressenyar que un viatger de principis de segle XIX, **Alexandre de Laborde**, va popularitzar el topònim amb què les coneixem avui en dia: "Camins, anomenats escales, semblants a l'escala mística de Jacob, us portaran fins als cims de la muntanya, que es perd dins dels núvols".

Ricard, aquest és un espai d'una gran simbologia?

I tant, recordo el que un dia em va apuntar el pare **Ramon Oranias**, el més important d'aquest text és quan Jacob desperta i manifesta la seva sorpresa: "Que n'és de venerable, aquest lloc! No és altra cosa que la casa de Déu i la porta del cel". Una de tantes teofanies descrites a la Bíblia, que en el cas de Montserrat esdevenen hierofanies mercès a la morfologia

singular del massís. Les agulles marquen la direcció vertical de l'Axis Mundi, la mateixa component vertical de l'escala que va somiar Jacob. **Joan Amades** parla de la "litofania", en el cas de les roques que ens adrecen vers l'experiència del sagrat.

Després seguirem per un camí que va paral·lel a la roca i que passa per sota d'un reduït però esplèndid alzinar que presenta alguns peus amb unes grans dimensions. Aturem-nos un estona sota aquestes magnífiques alzines que creixen en un replà de la muntanya i que de ben segur que enfonsen, profundament, les seves arrels per captar l'aigua necessària per viure. Tingueu present que una alzina grossa com la que creix al mig del replà és molt especial ja que la major part dels alzinars de Montserrat es van carbonitzar i per tant de la soca, actualment, en surten diferents peus i, d'altra part, el 1986, un paorós incendi va cremar el quaranta per cent dels boscos de la muntanya. Per tant, aquest arbre ha vist els ermitans fer la seva vida, els francesos destruir les ermites i el monestir el 1812 i als carboners tallar tanys d'altres peus d'alzines. En conclusió som davant d'un veritable resistent i un venerable ancià. Acostem-nos

al seu tronc i comprovarem que al seu desso- ta hom se sent protegit ja que és un arbre que transmet força i seguretat. Per tant, dediquem uns minuts a viure o sentir la força de l'alzina que de ben segur que alimentarà els nostres processos vitals. Com ho farem? Doncs, ens recolzarem en el seu tronc el temps que desitgem per tal de viure aquest intercanvi energètic i emocional entre l'alzina i nosaltres i, finalment, admirarem la seva capçada com s'enlaira. Quan marxem agraïm-li la seva constant presència amb una abraçada o una reverència.

Un cop dalt de l'esplanada on va existir l'ermita de Santa Magdalena, li preguntem a en Ricard: per què aquesta zona s'anomena Tebas?

Perquè fa referència a una zona desèrtica d'Egipte que es va convertir en una gran zona eremítica al llarg dels segles III i IV. És on van viure els anomenats pares del desert que van convertir-se en els primers ermitans cristians. Van establir-se en un desert i per aquest motiu tots els espais on es concentren ermites, com a la serra de Cardó o al Montsant, s'anomenen deserts eremítics. Pels ermitans de Montserrat aquest era un espai solitari i envoltats de na-

tura, és a dir, roques, animals i vegetals, amb els quals volien viure-hi amb total harmonia. També s'estableixen a Montserrat pel seu gran simbolisme, és a dir, com a muntanya sagrada que és”.

Quantes ermites hi havia a Tebas?

Tenim santa Magdalena on som ara, després passarem per sant Joan i sant Onofre i des de la seva mirada ens fixarem on hi havia santa Caterina, que s'anomenava la catedral dels ocells i, finalment, sant Jaume.

Som davant d'un espai sagrat?

La sacralitat de Montserrat no prové de la presència d'un santuari marià i d'un monestir benedictí, sinó justament al contrari. Al llarg dels segles aquest massís ha despertat la percepció de ser un espai propici per al retrobament de l'individu amb la divinitat.

Els ermitans rebien visites?

I tant! Moltes ja que per aquestes ermites s'aturaven molts pelegrins i també nobles, reis... Al llarg del segle XVIII tenim constància que van passar-hi alguns viatgers il·lustres. Per exemple, **Guillem de Humbolt**, germà del gran explorador **Alexander Von Humbolt**, va ésser un d'aquests viatgers que va passejar-se per aquestes ermites. Els germans Humbolt, **Schiller** i **Goethe** eren uns preromàntics i tots coneixien Montserrat. Quan Guillem Humbolt visita Montserrat escriu una carta a Goethe absolutament fascinat per la vida dels ermitans i més tard va acabar escrivint un **text sobre la seva estada a la muntanya** i diu: "L'ermità viu, com el salvatge, en contacte permanent amb la natura, i se circumscriu en un petit perímetre al voltant de la seva cel·la". Humbolt queda cor-

près de la comunió entre els ermitans i la natura i explica com veu els ocells menjar molles de pa de la mateixa boca dels ermitans. Per tant, per ell i altres romàntics, Montserrat es converteix en un espai de referència respecte al contacte idíl·lic amb la natura. **Wagner** també segueix l'estela dels esmentats autors alemanys i parla del Montsalvat que és on es troba el Graal, allò sagrat, en el relat de **Chrétien de Troyes**. Segur que Wagner fou molt receptiu a la fascinació del cercle de Weimar per Montserrat en tant que espai de retrobament amb la natura per recuperar el camí cap a l'Únic, una manera de referir-se al seu caràcter sagrat! El **mateix Joan Maragall** traduirà de l'alemany diferents autors, entre els quals Wagner de qui farà una versió en català de l'escena de la consagració del Graal de Parsifal.

Per quin motiu s'aixequen tot aquest conjunt d'ermites sota aquest grans pinacles?

Sant Joan, Sant Onofre, Sant Jaume o Santa Caterina revelen un altre símbol que desprèn la muntanya: estan situades en balmes. Les coves són accessibles al misteri, l'interior de l'espai sagrat. És el sùmmum de la intimitat amb allò immutable, perdurable. L'úter de la Mare Terra.

La paraula úter em fa pensar amb fertilitat...

Cert, la fertilitat també està associada a Montserrat. De nou em remeto a Amades que cita les "pedres rossoladores" com a centres de fecunditat. Una d'elles, a Núria, que va desaparèixer no fa pas gaire. Per això la tradició de la campana i l'olla per a les parelles que volen tenir fills, o la dita "qui no va a Montserrat no és ben casat".

El caràcter fàl·lic de les agulles de Montserrat s'alia amb la referència uterina de les balmes, on els ermitans buscaven renéixer com a noves persones.

Tornem al paper de la natura?

El recolliment incita a la reflexió i a la integració amb l'entorn; l'ermità representa la humanitat nua davant el poder regenerador de la natura.

Llàstima que només restin en peu alguns dels murs que permetien crear replans per tenir un petit hort o per aixecar l'ermita o els sistemes de recollida d'aigua i d'emmagatzemat.

Cert, però pensa que d'aquestes ermites alguns viatgers ens han deixat els seus dibuixos que ens permeten saber com eren. Per exemple, Alexander de Laborde va visitar Montserrat el 1806 i ens han deixat diversos dibuixos del monestir i de les ermites. Ara quan visitem Sant Onofre i Sant Joan trobarem reproduït un dels seus dibuixos per entendre com eren aquestes ermites.

Tot seguit, baixarem per una canal que presenta unes còmodes escales i ens situarem a nivell per endinsar-nos en la balma que va acollir les ermites de sant Joan i sant Onofre. Quan sortim ens trobarem unes escales i al davant un bonic teix. Recordem que el teix quan creix isolat pren una clara forma piramidal i pot sobrepassar els quinze metres. Que té una escorça marronosa que es desfà en plaques, que és força ramificat i que desenvolupa unes arrels aèries que tenen la finalitat de sostenir el tronc

quan l'arbre creix en llocs de forta pendent. La seva fusta és molt resistent. Les fulles són allargades, estretes, acabades en punxa i tòxiques i per aquest motiu se l'anomena l'Arbre de la mort. A Escòcia i Gal·les és comú trobar-lo en els cementiris. El cristianisme també l'associa amb la immortalitat i la transcendència. El teix és un arbre que creix molt lentament, n'hi ha a la Gran Bretanya que són mil·lenaris.

Després de fixar-nos amb les característiques i simbologia del teix retornarem cap al pla de les taràntules i refarem el camí fins a Collbató. Quan siguem a una certa distància de les ermites visitades podem llegir, per tancar la nostra immersió en les ermites de Tebas, uns versos del poema de **Jacint Verdaguer**: “Cançó del pelegrí”.

He vist les dotze ermites, / Més, ai! sens ermitans; / no hi han dolces visites los àngels com abans. / L'aucell encara hi nia, les flors s'hi han quedat. / Més, ai! Maria m'ha enamorat.

EL NOSTRE REPTE, EL SEU FUTUR

TRIA ESCOLA CRISTIANA

www.triaescolacristiana.cat

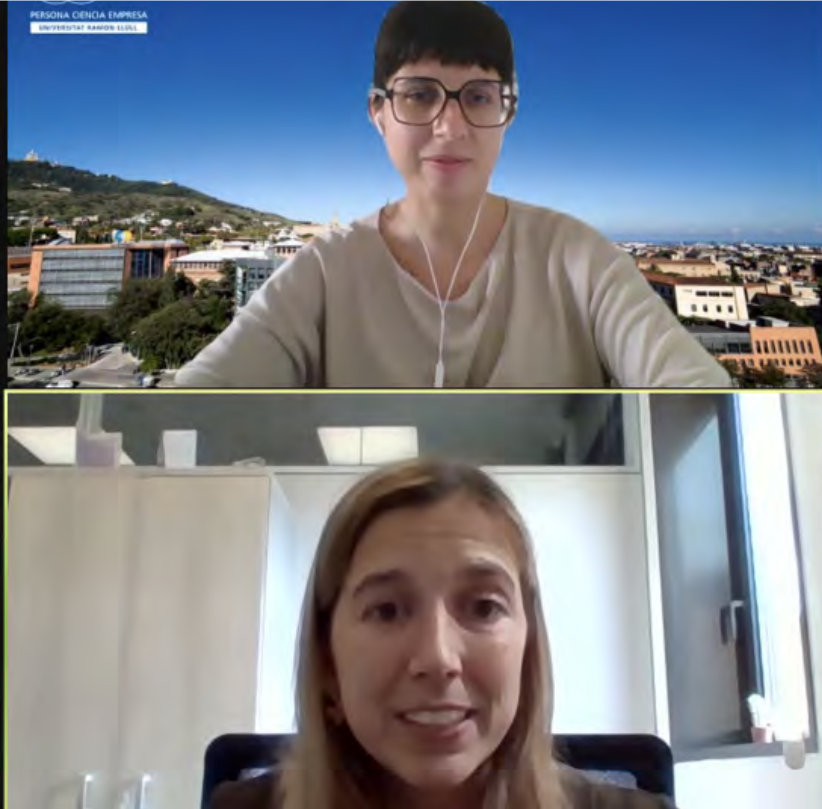
93 302 70 13

Escola Cristiana
de Catalunya

escola
concertada
al teu costat

Cristina Fornaguera: “La seguretat de les vacunes del Covid-19 està garantida al 100%”

Des de l'inici del procés de vacunació del Covid-19, arreu del món s'ha generat molta controvèrsia pel que fa a la seguretat de les vacunes, als seus possibles efectes secundaris, i fins i tot a les garanties morals que les envolten. La suma d'aquests factors han causat un rebuig a vacunar-se per part d'alguns sectors de la població, provocat en gran part per la desinformació.

A casa nostra, una de les iniciatives més recents per ajudar a resoldre els dubtes relacionats amb les vacunes i la seva fiabilitat, l'han dut a terme els **Jesuïtes de Sarrià**. Ho han fet a través de l'**Institut Químic de Sarrià (IQS)**, que aquest dimarts ha organitzat un Webinar per explicar als alumnes de Batxillerat quina és la tasca i el procés dels investigadors que desenvolupen vacunes per frenar el coronavirus. La sessió ha anat a càrrec de **Cristina Fornaguera**, que juntament amb **Salvador Borrós** lidera un grup d'investigació a l'IQS que treballa en una nova vacuna per prevenir el Covid-19.

“Les vacunes del Covid-19 s'han desenvolupat ràpidament perquè hi havia molta feina feta”

Fornaguera ha dedicat la primera part del Webinar a explicar detalladament el desenvolupa-

ment de les vacunes, un procés en el qual el seu equip ja tenia experiència: “El nostre laboratori ja fa temps que treballava amb vacunes terapèutiques pel càncer de pulmó, que entrenen al cos perquè ataquí el tumor. Vam veure que el Covid-19 es podia atacar igual, i a partir d’aquí vam començar la primera etapa d’investigació”.

Aquesta similitud amb altres vacunes és una de les claus per entendre el perquè de la rapidesa en la seva elaboració, ja que el procés per fer una vacuna pot ser molt llarg: “En general, sumant les diferents etapes per desenvolupar una vacuna poden passar fins a 24 anys fins que no se’n fa un ús massiu, però les vacunes del Covid-19 s’han desenvolupat ràpidament perquè hi havia molta feina feta”.

Per entendre-ho, Fornaguera ha posat l'exemple de la fase d'investigació bàsica i preclínica de la vacuna que s'està desenvolupant al laboratori de l'IQS. La seva durada acostuma a ser de 10 anys però en aquest cas ja estava gairebé acabada des de l'inici, perquè “el laboratori ja tenia feta una investigació bàsica de nous compostos, i només ha hagut de seleccionar els que actuen millor amb el Covid-19”. Pel que fa a aquesta vacuna, com ha explicat Fornaguera,

ja es troba a la recta final, i de moment els resultats de les proves conviden a l'optimisme: “Des de que l'Estat ens va finançar l'estudi, la nostra vida s'ha convertit en un treball constant per la vacuna. Els assajos amb ratolins han sortit molt bé, gairebé tenim una eficàcia del 100%, i ara el següent pas és el de la fase preclínica regulatòria, però necessitem una inversió molt elevada i estem buscant finançament. Seguim avançant, i també estem estudiant si funcionarà amb les noves mutacions del virus”.

“Les vacunes les fem de manera sintètica, artificialment”

En l'última part del Webinar, els alumnes han tingut l'oportunitat de resoldre tots els seus dubtes, i han preguntat a Fornaguera sobre els temes més recurrents als mitjans de comunicació, com són la seguretat, la possible modificació genètica provocada per les vacunes, o els materials que s'utilitzen per fer-les. Fornaguera ha defensat en tot moment les diverses vacunes que tenim actualment, i ha confirmat la seva fiabilitat: “La seguretat de les vacunes del Covid-19 està garantida al 100%. L'Agència Europea dels Medicaments és molt restrictiva, i podem afirmar amb els ulls tancats que totes

les vacunes que aproven són segures”. D'altra banda, la mateixa doctora ha recordat que mai a la vida s'havia fet un assaig clínic amb tantes persones, i que per estadística, el risc de patir un trombo tenint el coronavirus és molt més alt que no el que puguin causar les vacunes, posant l'exemple de l'AstraZeneca: “Si a Espanya tothom es vacunés amb AstraZeneca quatre persones agafarien un trombo. Hi ha molts medicaments, com l'ibuprofè, on el risc és més alt”.

Fornaguera no ha acabat la sessió sense resoldre una de les qüestions que més han preocupat a les comunitats religioses de tot el món, com és el del possible ús de cèl·lules procedents d'embrions avortats a les vacunes. En aquest aspecte, ha volgut deixar clar que no hi ha motius per preocupar-se: “Les vacunes les fem de manera sintètica, artificialment. Per això no hem de patir”.

Precisament per combatre les notícies falses i els rumors, entre les comunitats cristianes fa un mes que es va crear un **consorci internacional de mitjans de comunicació catòlics i agències d'informació**, del qual Catalunya Religió en forma part com a soci fundador.

Un documental “per respondre entre tots què vol dir ser persona”

El món audiovisual continua sent espai d'escolta i de diàleg. Ho demostren **Mireia Branera**, **Laura Borràs**, **Anna Roig**, **Ferran Busquets**, **Lluís Marco**, **Montse Miralles**, **Núria Ortín**, **Cesk Freixas**, **Bea Talegón**, **Ricard Díaz** i **Francesc Mateu**. Tots ells s'han aturat a respondre què vol dir ser persona avui i com definim la dignitat humana. El resultat es pot veure al documental *Som persones. Què és la dignitat humana?* Un treball de l'educador **Oriol Martín** que **s'estrena aquest divendres** a les deu del vespre al canal de Youtube de Núvol Interior.

Aquest nou relat neix dins de la **sèrie infantil Atzucac**: “Haviem de fer el vuitè capítol de l'Atzucac, i amb l'equip de sensibilització i campanyes de Càritas Diocesana de Barcelona vam dir parlar de què vol dir ser persona, la dignitat.” D'aquí la proposta. Però aquesta vegada pensant en un públic adult. “Mestres, educadors o qualsevol persona en qualsevol tasca està bé que ens plantegem aquesta pregunta”. Martín fa mesos que hi treballa. El vídeo és una mena de *collage*: “Les onze veus són un calidoscopi per respondre entre tots què vol dir ser persona”. I és així com ha triat onze testimonis diversos, molts dels quals vinculats a l'àmbit de l'acció social d'Església.

En parla com a “persones que tenen cura de persones”. És el cas, per exemple, de Núria Ortín, **directora de la Fundació Obra Mercedària**, de Ferran Busquets, director de la **Fundació Arrels**, d'Anna Roig, **cap comunicació i relacions institucionals de Càritas Diocesana de Barcelona**, de Francesc Mateu, que **va ser director d'Intermon Oxfam** a Catalunya, o de Ricard Diaz, de **Prosperitas**, que es dedica a la capacitació personal i col·lectiva i que, entre d'altres coses, fan acompanyament al dol.

El foc, espai comú

Però també hi ha d'altres noms de l'àmbit de la cultura: “També és important que actors i actrius contestin sobre això perquè no estem

acostumats a preguntar al sector de la cultura”, defensa. També ha preguntat al món polític i periodístic. Satisfet del resultat, Martín ho defineix com “una experiència molt maca”, malgrat voldria haver-hi pogut destinar “més mitjans i més temps”.

Com a fil conductor del relat hi ha l'element del foc. “Representa el caliu que vol expressar el ser persona, el trobar-nos al voltant del foc, aquest espai comú”. Un pes important en l'argumentari és “la dimensió d'acció social” i el fet de “tenir cura de l'altre”, explica.

Martín, que és membre de l'equip de pastoral de **La Salle Catalunya**, reconeix “un fons espiritual en tot el que diuen” els testimonis. Per a

ell, els onze discursos tenen en comú “aquesta interpel·lació”, que llegeix en el fet de “preguntar-se per la precarietat i la injustícia, fer costat a la gent, respectar tothom”. Aquest, considera “un crit implícit”.

Cada testimoni ha fet arribar a Martín la seva gravació. I ell n'ha fet la realització i el muntatge. “He intentat tractar amb dignitat cada vídeo que em passaven”. El resultat és un collage de 15 minuts al voltant de la dignitat humana.

La pandèmia ha deixat un escenari “molt preocupant” per a les famílies. Aquesta és la conclusió de l'estudi **“Les condicions de vida de les famílies beneficiàries de les beques per les activitats d'estiu”** presentat aquest dimecres per la Fundació Pere Tarrés on han explicat que el 30 % de les famílies que van demanar beca l'estiu passat no havia demanat ajudes abans. El 76 % de les famílies becades es troben per sota del llindar de pobresa i dos terços tenen, com a mínim, un membre de la família a l'atur.

La presentació de l'informe ha coincidit amb l'inici de la campanya ‘Cap infant sense colònies’, en què l'entitat referent en el lleure educatiu ha anunciat que a l'estiu 2021 vol arribar a becar 5.000 infants i joves, arribant als 1.200.000 € invertits. Un propòsit que, han afirmat, “es fa més eficient quan té lloc en el si de parròquies, on els espais i comunitats s'organitzen per multiplicar esforços”.

Una situació de vulnerabilitat “sense precedents”

L'informe dirigit per Rosalina Alcalde, cap de Metodologia i Estudis en Acció Social de la Fundació Pere Tarrés, posa de manifest que les

El 30% de les famílies becades per la Fundació Pere Tarrés no havia demanat ajudes abans

conseqüències de la crisi social estan afectant un volum major de famílies que no es trobaven en situació de pobresa fins al moment. El 30 % de les famílies que van sol·licitar beca el darrer estiu no ho havien fet mai, el mateix percentatge d'unitats familiars que afirmen haver perdut la feina a causa de la crisi econòmica derivada de la Covid-19.

Pel que fa als ingressos, la renda anual de les famílies ateses per la Fundació Pere Tarrés ha disminuït un 23 % en només un any. Una davallada d'ingressos que porta a l'alarmant dada de situar a 3 de 4 famílies per sota del llindar de la pobresa. Un fet que s'agreuja per l'absència de prestacions socials. "El 42 % de les famílies amb ingressos per sota del llindar de la pobresa no estan percebent cap ajut", ha assenyalat Alcalde.

En aquest escenari que ja s'intuïa fa uns mesos, **Rafael Ruiz de Gauna**, director de Relacions Institucionals i de la Xarxa de Centres Socioeducatius de la Fundació Pere Tarrés, ha explicat que per tal de garantir l'educació en el lleure i la igualtat d'oportunitats l'entitat no es va aturar l'estiu passat. "Més de 21.000 infants

i joves van participar en les activitats d'estiu", un espai que ha qualificat de segur a nivell sanitari i que representa una "contribució social de primer nivell".

Feina i habitatge, els principals problemes de les famílies

L'estudi, elaborat a partir de les dades de 1.500 famílies sol·licitants de beca l'estiu passat i complementada amb una enquesta qualitativa a una seixantena de persones, apunta a l'habitatge i la feina com a principals problemàtiques de les famílies.

Pràcticament la meitat de les llars tenen dificultats per pagar l'habitatge. Un fet que preocupa especialment a les famílies que viuen de lloguer i al 10 % que **viuen en habitatges ocupats**.

És el cas d'algunes de les famílies del Centre socioeducatiu Raval, on ha tingut lloc la presentació de l'informe. **Anna Gómez**, coordinadora del centre, ha explicat el cas d'una família monoparental que viu en una habitació de lloguer, juntament amb altres persones. "Els infants han tornat al centre amb necessitat

d'aire lliure, d'estar amb els seus amics. També hem notat un retrocés en la capacitat de concentració", ha explicat.

Cap infant sense colònies

Aquest dimecres també s'ha donat inici a la campanya solidària 'Cap infant sense colònies', amb la què la Fundació Pere Tarrés vol garantir l'accés al lleure de nenes i nens en situació de vulnerabilitat. Enguany, l'entitat preveu incrementar els ajuts fins arribar als 5.000 infants becats per colònies i casals socials, assolint els 1.200.000€ invertits.

"És una campanya com sempre però més esperada que mai" ha dit **Albert Riu**, coordinador de la campanya. Per a Riu "els infants i joves tenen una gran necessitat de gaudir d'experiències positives" un una època de patiment social i emocional per a moltes famílies.

ta-tum

LLIBRES QUE BATEGUEN

www.ta-tum.com

LA PLATAFORMA DE LECTURA
ON LA LITERATURA
COBRA VIDA

BAULA

La tasca dels docents de religió, una resposta vocacional

Prop de 150 persones han participat en la **XVa Jornada de mestres i professors de Religió** dels bisbats amb seu a Catalunya. L'acte ha comptat per primera vegada amb la implicació de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB), i ha conclòs amb la missa vespertina a Sant Julià de Lòria, Andorra, aquest dissabte. Ateses les circumstàncies sanitàries i les limitacions de mobilitat, l'acte de cloenda també s'ha pogut seguir per l'habitual canal de retransmissió a Lòria TV.

La celebració ha comptat amb la projecció d'unes paraules introductòries de benvinguda de l'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**. Com a president del Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SI-ERC), ha agraït i reconegut la tasca dels docents de religió. El bisbe d'Urgell, **Joan-Enric Vives**, que ha presidit l'eucaristia, ha fet esment en l'homilia la crida vocacional pròpia d'aquest diumenge. Vives ha destacat la vinculació de l'encíclica del **Papa Francesc** dedicada als joves, *Christus Vivit*, en relació a l'ensenyament de la Religió Catòlica.

Després de la comunió, el secretari general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya

(FECC), el jesuïta **Enric Puig**; ha subratllat el caràcter integral i integrador de la tasca dels docents de Religió com resposta a una crida personal radicada en la persona de Jesús. Tots tres han coincidit en subratllar, d'acord també amb les lectures de la celebració dominical, el caràcter missional del professorat de Religió Catòlica. Una missió que depassa el mer fet contractual i enriqueix de notablement l'acció educativa.

També s'hi han fet presents la ministra d'Educació i Ensenyament Superior d'Andorra, **Ester Vilarrubla**; l'ambaixador d'Andorra al Vaticà, **Carles Àlvarez Marfany**; així com dels cònsols de Sant Julià de Lòria, delegats d'ensenyament de les diòcesis de Girona, Tortosa, Seu d'Urgell i Sant Feliu juntament amb el cap d'àrea pastoral de la FECC.

Una jornada singular

Com apunta **Pere Micaló**, coordinador del SI-ERC, la descripció històrica de la Jornada de mestres i professors de Religió és la següent: "Era el curs escolar 2007-08 quan el SIERC va plantejar fer una Jornada de mestres i professors

de Religió. L'arquebisbe **Jaume Pujol**, responsable del secretariat, els delegats diocesans, ajudats per una empresa de difusió, vam sembrar una llavor que ha anat creixent any rere any. La primera Jornada es va celebrar a la Facultat de Ciències de l'Educació Blanquerna i després s'ha anat passejant per tot Catalunya, sempre amb els tres objectius bàsics: Compartir, formar-nos i celebrar. En la tercera edició s'hi incorporà plenament la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC) i la Jornada prengué una altra dimensió: més assistents i la creació d'una infraestructura més adient. Cal fer esment a les aportacions que l'han sostingut provinents d'unes editorials molt fidels i també de la Direcció General d'Afers Religiosos. Així, doncs, la Jornada de Mestres i professors de Religió de les diòcesis amb seu a Catalunya, sota el lema inicial d'*Aprendre Ensenyar* ja és un clàssic en les cites formatives anuals per aquest col·lectiu. Les quinze edicions d'èxit ho avalen."

Davant la incertesa pandèmica del curs 2020-21, havent anul·lat la XIVa convocatòria de la Jornada del curs anterior just a les portes de la seva realització, es plantejava la dificultat de trobar una nova fórmula que mantingués els

tres objectius citats de les jornades. La comissió formada pels delegats d'ensenyament de les diòcesis de Girona, Seu d'Urgell i Tortosa, juntament amb el Departament de Pastoral de la FECC, van proposar a les institucions implicades la creació d'una Jornada en format híbrid, on prenia relleu la vessant formativa en el versió virtual i s'assegurava la part relacional i celebrativa tant virtual com presencialment. La recerca d'una formació *online* de qualitat va comportar la implicació d'una altra institució eclesial, l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB), que ja compta amb un programa de formació permanent per al professorat de religió online amb la col·laboració de la FECC anomenat "Capgirem l'àrea de religió".

La proposta formativa d'enguany, iniciada el passat 12 d'abril, compta amb **quatre unitats formatives**: "Entendre una església", que compta com a docent a l'**Elisenda Almirall**, responsable de formació de Catalonia Sacra; "Eines i recursos per a la classe de religió", amb **Víctor Martínez**, mestre al centre Manyanet-Sant Andreu i membre del Programa Família-Escola, Acció Compartida (FEAC); "L'Avaluació

Competencial", amb **Yolanda Otal**, professora a Lestonnac-Barcelona; i "El Pacte Educatiu Global del Papa Francesc", amb **José Laguna**, membre del Centre d'Estudis Cristianisme i Justícia. Per altra banda, cal anotar la iniciativa de les editorials patrocinadores de la Jornada, que han proposat una cinquena unitat formativa a través de webinars: "Som influencers i no ho sabem. Marca personal del professorat de Religió", de Santillana, amb **Miquel Rossy**; "Currículum, Aprenentatge híbrid i Acompanyament emocional", amb l'editorial Edebé; "La Bíblia, recursos per a l'aula", de Cruïlla-SM; "Religió amb emoció? Amb Baula és possible", amb **Josep Maria Nonay**, de Baula-Edelvives. Hi ha 147 mestres i professors inscrits a aquesta proposta formativa de quinze hores reconegudes per la Generalitat de Catalunya que encara tenen dues setmanes més per acabar de veure els continguts de l'aula virtual que ha creat l'ISCREB específicament per aquesta ocasió.

Sabadell Institucions Religioses

Curs d'Assessor Financer per a Entitats Religioses i del Tercer Sector

Una proposta formativa única impulsada per Banc Sabadell en col·laboració amb la Universitat Francisco de Vitoria (UFV) i que té com a objectiu principal reforçar i ampliar el coneixement especialitzat de les institucions religioses i el tercer sector amb continguts adaptats a la realitat d'aquests dos col·lectius.

100% online

Accesible des de qualsevol dispositiu

Curta durada

4 mesos (8 ECTS y 12 hores de convalidació EFPA)

Gratuït

i exclusiu per a clients de Banc Sabadell

Diploma

Títol propi de la UFV

Matrícula oberta ininterrompudament fins a l'agost del 2021.

Més informació i inscripcions a:

InstitucionesReligiosas@bancsabadell.com
www.bancsabadell.com/institucionesreligioses

B Sabadell

Ser on siguis

Obren la tomba de Jerònima de Gort, la priora del monestir d'Alguaire, morta fa 400 anys
DS, 24/04/2021 | 324.CAT

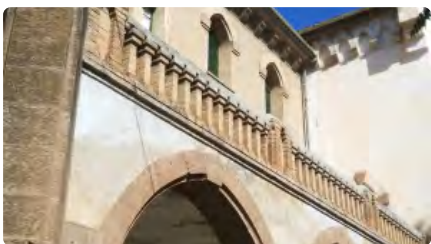
'La Passió' de Cervera rep més de 400 visites
DG, 25/04/2021 | SEGRE

Laurent Bonelli: "Els menors gihadistes van ser bons alumnes a l'escola"
DM, 27/04/2021 | EL PERIÓDICO

Santa Maria de Santa Perpètua de Gaià, a la llista roja de patrimoni
DC, 28/04/2021 | DIARI MÉS

Sant Mateu rep el projecte per adequar el local de la rectoria de Valls de Torroella
DC, 28/04/2021 | REGIÓ 7

L'Arquebisbat de Barcelona anul·la el columbari que va indignar veïns de Sant Andreu
DC, 28/04/2021 | EL PERIÓDICO

Baixen la Mare de Déu de Puiggraciós a la Garriga per ser venerada
DC, 28/04/2021 | VOTV

Ofrenes i missa a la Catedral de Lleida en honor a la Mare de Déu de Montserrat
DC, 28/04/2021 | SEGRE

Solidaritat Sant Joan de Déu
@solidaritatSJD

♥ El proper diumenge és el **#DiaDeLaMare**, un dia per donar molt d'amor, afecte i agraïment a una de les persones més especials. I si, també, li dones una **targeta regal?** bit.ly/2Rdugff

📅 Aprofita els dies especials per regalar solidaritat Sant Joan de Déu!

Traduce Tweet

OH Aragón-San Rafael y 5 más
12:17 · 30 abr '21 · Twitter Web App

Maristes Catalunya
@MaristesCat

La Fundació Champagnat-#Maristes Catalunya treballant amb @Educo_ONG en l'elaboració d'una guia per a la implementació d'estàndards de **#protecció** infantil en centres de Primària i Secundària de tot Espanya. #Dretsdelesinfants #Marists4ChildrenRights #MaristesDespertat

Traduce Tweet

13:24 · 29 abr '21 · Twitter Web App

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetemes

😄 Cada vegada que premeu Secalls a @turrispanem esteu col·laborant amb la campanya solidària de la Fundació Pere Tarrés per fer possible que infants en situació vulnerable també puguin anar de colònies aquest estiu **#CapInfantSenseColònies**

Traduce Tweet

9:15 · 30 abr '21 · Hootsuite Inc.

La Sagrada Família
@sagradafamilia

La setmana passada col·locàvem l'armat del fust. Encarem així la finalització de la torre de la Mare de Déu, prevista per a finals del 2021

Traduce Tweet

9:29 · 30 abr '21 · Twitter Web App

Blanquerna FPCEE
@BlanquernaFPCEE

"La poesia catalana moderna i la pedagogia dels valors" va ser el discurs pronunciat a l'acte d'investidura d'un dels primers Doctors Honoris Causa de la @uramollul. El Sr. Joan Triadú del que enguany celebrem el centenari del seu naixement **#anyjoantriadú**

Traduce Tweet

18:54 · 27 abr '21 · Twitter Web App

Justícia i Pau
@JusticiaiPau

Última sessió dels **#DilunsDH** del curs.

🗣️ Parlarem de l'ús de les noves tecnologies de la comunicació i de com fan possible un perillós control social, del qual sovint no som conscients.

📅 03/05 a les 19 h
Per seguir l'acte cristianismeijusticia.net/ en directe

Traduce Tweet

Noves tecnologies: llibertat, control social i desigualtat

4 Lisana Artoyo y 6 más
9:45 · 28 abr '21 · Twitter Web App

Salesians Sant Jordi
@SalesiansSJordi

Les Escoles de Segona Oportunitat (E2O) claus per assegurar el futur professional dels joves sense formació secundària obligatòria i postobligatòria. salesianssantjordi.org/blog/les-escol...

Traduce Tweet

E2O España y 2 más

13:18 · 30 abr '21 · Twitter Web App

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Enviem una rosa virtual als alumnes de 4t de secundària de @FEDACSantVicenc per la seva sensibilitat, implicació i compromís amb les famílies FEDAC que necessiten l'ajut de tots! Gràcies per organitzar un dia de Sant Jordi a favor d'**#AJUDAFamíliesxCOVID!** dacaccio.org

Traduce Tweet

13:22 · 29 abr '21 · Meincoll

La Salle
@LaSalleCat

Als alumnes de 2n d'ESO de **#LaSalle** La Seu els va visitar la Laura Casanovas, autora d'Un estiu a la fi del món, per explicar-los la seva experiència com a escriptora i resoldre qualsevol dubte respecte el procés creatiu d'un llibre. **#ITuQuèTries #SomLaSalle #MiraMésEnllà**

Traduce Tweet

17:02 · 29 abr '21 · Hootsuite Inc.

Llibreria Claret
@LlibreriaClaret

Aquest diumenge és el Dia de la Mare i aquest llibre de precioses il·lustracions d'Hélène Delforge i Quentin Gréban editat per @simbol_editors un bon regal per fer-li 📖

El podeu trobar aquí ow.ly/xWXD50GBuVw

Traduce Tweet

11:00 · 30 abr '21 · Hootsuite Inc.

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

La imatge
Lliri bru.
Mimosa negra.
Violeta angèlica de la nit

Text: Josep Maria Junoy
#bibliotecademontserrat
#patrimoni bibliografic

Traduce Tweet

20:29 · 26 abr '21 · Hootsuite Inc.

Jesuites Catalunya
@jesuitescat

Parlem proud de la nostra fe? Un nou espai online per a l'intercanvi i el diàleg. A càrrec de @JesuitsGlobal

Traduce Tweet

«¿Hablamos lo suficiente de nuestra fe?» | The Society of Jesus | jesuits.global

10:27 · 27 abr '21 · Twitter Web App

CATALUNYA RELIGIÓ

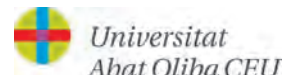

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

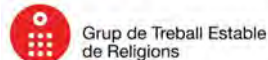
Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Ignasi Escudero i Jordi Llisterra. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Valentina Laferrara, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté, Roger Vilaclara. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Paris Grau | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Míriam Díez, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

